

LA CABRA SERAFINA

BLAI SENABRE

ANNA FONT

bromera

*Per a Aitana, que em sorprén
i motiva cada dia.*

B. S.

*Per a la iaia Lolita, que m'explicava
els contes de sempre.*

A. F.

Finalista del IV Premi Internacional
Enric Solbes d'Àlbum Il·lustrat
«Consorti Ribera i Valldigna»

© Blai Senabre i Ribes, 2019

© Il·lustracions: Anna Font Garcia, 2019

© Edicions Bromera

Av. Areners, s/n (Pol. El Pla) - 46600

www.bromera.com

Impressió: Liberdúplex

1a edició: octubre, 2020

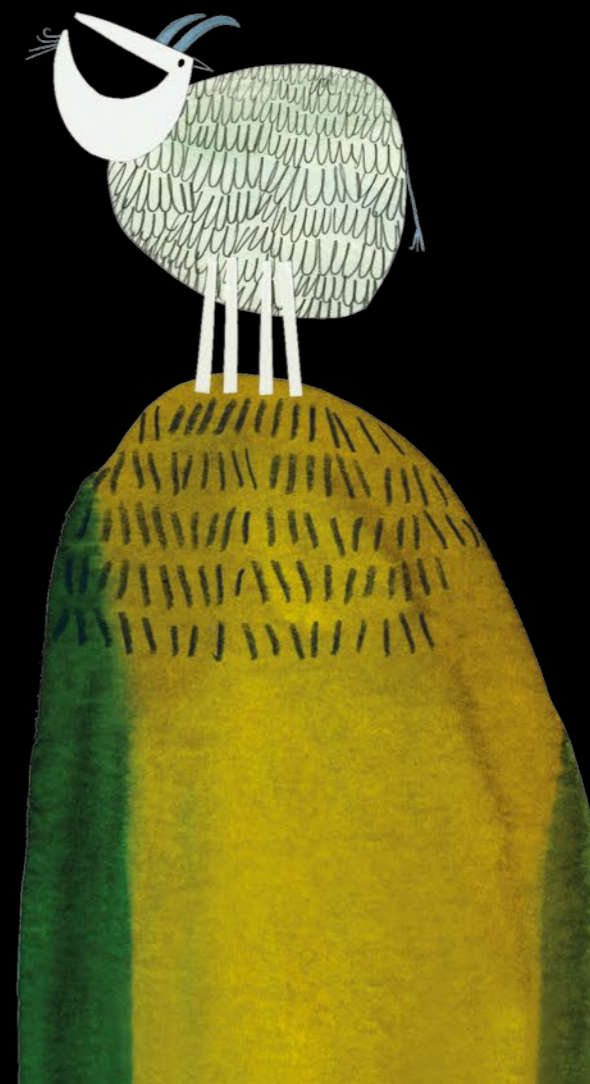
ISBN: 978-84-1358-089-0

DL: V-1951-2020

LA CABRA SERAFINA

BLAI SENABRE

ANNA FONT

bromera

Això era i no era una mare que tenia tres filles:
una filla major, una filla mitjana i una filla menuda.

Un dia, la mare, que havia de passar tot el dia fora,
els va dir:

-Podeu jugar al jardí i on vulgueu. Però, sobretot, sobretot,
no obriu la porta i no baixeu al soterrani, d'acord?

-Sí, mamà, no patisques!

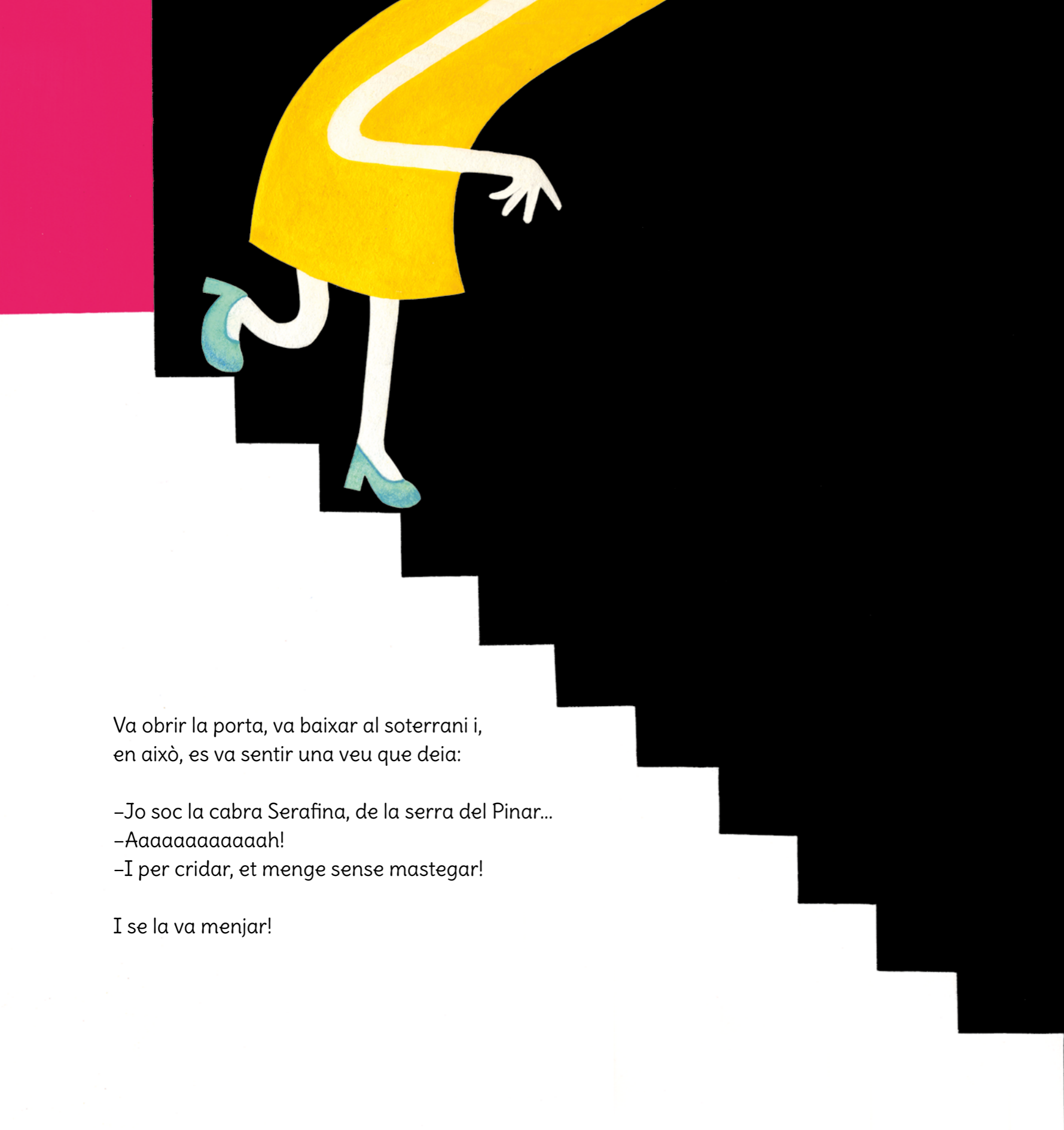
-De veritat?

-Que sí, mamà, ves-te'n tranquil·la!

La mare se'n va anar, tranquil·la i confiada. I les tres filles es van quedar jugant. Però al cap d'una miqueta, la germana major es va preguntar per què la mare no volia que obriren la porta i baixaren al soterrani. Això devia ser perquè allí guardava els pastissos que havia fet i no volia que se'ls menjaren. Així, va dir a les germanes que anava a per aigua i...

Va obrir la porta, va baixar al soterrani i,
en això, es va sentir una veu que deia:

-Jo soc la cabra Serafina, de la serra del Pinar...

-Aaaaaaaaah!

-I per cridar, et menje sense mastegar!

I se la va menjar!

